

Savojské Alpy za 5 českých na stole (klacků ne melounů)

Úvodem upozorňuji všechny případné i občas ne čtenáře, že nejsem žádný spisovatel a že psát o svých výletech nevzešlo z mé hlavy, a nýbrž mne vždy zaúkoloval Bob. Nejinak je tomu i tentokrát, i když se v posledním Kletráku vtipně schoval za malou radu. (Šak já si zjistím, kdo v ní je!) .Nikdy jsem neměl z češtiny jedničku a můj kostrbatý sloh byl důvodem proč jsem při čtvrtletních písemkách často chyběl. Při rozboru básně jsem se schovával pod lavici. Dodnes jsem přesvědčen, že v básni Jána Kolára za Slávy dcera Stůj noho posvátná místa jsou kamkoli krácíš!, že nikoliv místo, ale noha je posvátná. A teď mám být členem týmu tvorby Kletráku, tedy psát pravidelně měsíčně! Připadám si jako děvče, co má měsíčně své dny. Ta však může přijít do jiného stavu. Ale co já? Ne už to štěstí sotva potká. Tak teda smířen se svým osudem budu vypovídat své zážitky z cest.

Začnu rokem 2007. V únoru jsem byl s Kletrem v Jizerkách, v březnu na Skalce, o tom už jste si mohli přečíst. Pak následoval řetěz cest do 10 zahraničních zemí (Francie, Řecko, Chorvatsko, Bulharsko, Ukrajina, Čína, Tibet, Nepál, Indie a Filipíny). Tak pěkně po řadě. S CK Beta tour jedu já Jiřka, Jirka, Alča do La Normy. Samozřejmě s carvingovými lyžemi. Známi si významně ťukají na čelo, neboť 13. dubna již mají zaseto a chystají se okopávat. Já si myslím své, vždyť už tam jedu v tuto dobu po desáté a vždy to vyšlo. Jindra z Křížova kousek od Sovince mne nakládá přímo u chalupy a jedem do Uničova . Odtud vlakem Zábřeh, Praha, metrem Zličín. Tam nakupuju něco na zub- závin, vánočku a něco na ledviny pivo. V 16 hod. BUS razí na Plzeň Rozvadov, směr Německo, Švýcarsko a Francie. Kus za hranicemi řidiči udělají lehátkovou úpravu. Přijíždíme vospinkaní do růžova. V La Normě je zataženo +5°C nad nulou, dostáváme čip permici, bágly do sklepa a už valíme na lyže. Sněhu je dost, ale mokrý. Večer je uvítací přípitek 1 malá štamprlka. V neděli je pěkně 11°C ve stínu, přes noc však mrzne, svahy upravené jezdíme po Manchesteru, lyžujeme o dušu, koleno večer mám jak ovar. Pondělí úžasné počasí, nádherné panorama, odpoledne v parčíku češi připravují B-B-Q (čti bárbejkjú-pečené maso, klobásky na rožni) k tomu basa, kytara, húsle. Večer turnaj v pincu. V prvním kole dávám kanára společensky unavenému mlad'ochovi. Druhé kolo mi přihrálo zeťáka. Ála Driml (čti Hála ; Francouzi nevyslovují h, třeba oenloe je Hohenlohe, oenau je Hohenau, uulák zn. Huhulák, ála z rušek je Hála z Hrušek, iotat zn. hihotat, uňat je huhňat, naá olka je nahá holka, francouzština je lehká proto ovno nepřekládám). Vyhrávám o fous díky dvěma prasátkům 13:11. Třetí kolo je nad mé síly, těsně prohrávám. Zato náš delegát mě pomstí. Umí ne jen anglicky, lyžovat, houslít, ale také pinkat. 1.místo a flaška je v českých rukách. Další den jedeme do Bonevalu. Dopládíme pár eur k permici, mám 500, nechťejí mi to vzít, a to ani později v marketu. Jirka mi nasadí do hlavy brouka, že je falešná. Dva dna nespím, nejím. Co když je to pravda? Dal mi ji jeden Číňan v Auclandu za NZD, ten by to schytl, toho bych poznal, měl šikmé oči! Ale co, teď lyžuji ve 3tisících-málo lidí, MANIFIC, NÁDERA (nádhera). Další den sluníčko + 11°C, červená, černá, modrá pak opalovačka. Odpoledne špacír lesem do vesničky VILARODEN o pár set metrů níže. Vše kvete plicník, krokus, petrklíče, třešně, les voní. Čtvrtek výlet 3 údolí VAL THORANS. Udal jsem falešnou europětistovku, to je úleva! 4 údolí Rosael, Bouchet (nová sjezdovka-černá) Caron (150 lidí v kabině) výška 3.200. výhled na Mt. Blanc, Pelet, Col, bolí nohy. Jezdím s Jindrou a jsme rádi, že už je 16.00 a jedeme zpět. V pátek pere sluníčko ráno 2x červená až dolů, dokud je zmrzlá pak 6x do 2.500 a vysvlékám se na opuštěné terase a dopalujem slunko bez košele aj bez všeho. Večer taroky. Alča, která ještě včera nevěděla, co je flek mi dává nejen re, ale na moje tuty i boty a kalhoty. To bude drahé!! Hraji s Jirkou proti Alči a Jiřce. To nemožem prohrát!! Ale zázraky se dějí. Těsně, ale přece jen jsme prohráli o 2 oči. Umíme prohrát, ale ten výsměch!! Holt někdy je třeba i trochu toho pokakaného štěstíčka. Jirka podotkl: S takovou kartou to může hrát i prase s profesorem! V sobotu lyžujeme jen do

11:30 konec sezony, ale nemusíme uvolňovat apartmán. V klidu si uvaříme, naobědváme, vykoupeme, sbalíme, uklidíme, v picerce čekáme na odjezd. Cestou INTERMARCHE, nakupuji sýry PRESIDENT, CAVENBERN, SAVOJSKÝ, BRIE a na lůžku do Prahy , metro, rychlík a ze Zábřeha autem s Jindrou až na Slovinec. Ještě jsem se nevybalil a už jsou tu : Bob, Jožka, Mira, Svat'a, Hana a Vendula. Říkám :Bobe! Čekal jsem Vás až ve čtvrtek, nemám ještě uklizeno. On na to:“:uklízí se až po návštěvě“. Naštěstí si každá návštěva po sobě uklidí sama. A kdyby náhodou ne, tož já to tak nechám a až přijedou příště, tak do bordelu.

Skol Pedro